

REISVERSLAG FEBRUARI 2018

INLEDING

MINGALABA

Het is februari 2018 en ik bezoek voor de negentiende keer de Phaung Daw Oo High School in de stad Mandalay in Myanmar. Op deze grote kloosterschool, waar dagelijks achtduizend kinderen gratis onderwijs krijgen, zijn we met stichting World Child Care al tien jaar actief. We zijn gestart met de opvang van zeventig weeskinderen na een grote natuurramp in mei 2008. The Golden House, zoals we onze woongroep noemen, is inmiddels een bruisende gemeenschap van ruim tweehonderd kinderen, afkomstig van tien verschillende etnische groepen.

Voor de jongeren die klaar zijn met hun middelbare school hebben we als stichting een vervolgonderwijs opgezet. In ons Bridging programma kunnen ze op drie niveaus Engels leren en officiële Cambridge certificaten behalen.

We hopen in 2018 te kunnen starten met ons derde project. Dat is de nieuwbouw van de etnische woonvoorziening. Op het schoolterrein wonen permanent zo'n vijftienhonderd jongeren, staffleden en docenten. De 180 meisjes van etnische afkomst wonen nu nog onder primitieve omstandigheden op het schoolterrein. Dit is de laatste woongroep die écht herbouwd moet worden. De andere verblijven voldoen wel aan de maatstaven.

KNUFFELEN

Als secretaris van de stichting breng ik tweemaal per jaar een werkbezoek aan ons project. Dat is een prima

frequentie om alles goed te laten draaien. Het voelt elke keer weer als thuiskomen. Toen ik in februari 2009 voor de eerste keer het project bezocht, heb ik mijn halve hart daar achtergelaten. Ik voel me pas compleet als ik er weer ben. Ik vrees dat dit nooit meer zal veranderen. De staffleden zijn mijn vrienden geworden, veel van de kinderen ken ik al jaren en voor sommigen ben ik inmiddels hun 'papa' geworden. Mijn werkbezoek bestaat dan ook voor een belangrijk deel uit kletsen, coachen, plezier maken en knuffelen. En dat is erg leuk!

PRAKTISCHE ZAKEN

Ik verblijf in een klein hotelletje aan de overkant van de straat. Het is een groene oase in de drukke stad Mandalay, waar zo'n anderhalf miljoen mensen wonen. Bij de familie die het hotelletje runt, kom ik dus ook al tien jaar over de vloer. Ze zijn heel vriendelijk en behulpzaam.

De schoolpoort gaat 's avonds om 19.00 uur op slot. Dat is niet handig als je regelmatig tot 22.30 uur 's avonds bezig bent. Daarom regel ik altijd een sleutel bij de familie die naast de poort woont en verantwoordelijk is voor het openen en sluiten. Ik kijk de vrouw des huizes, genaamd Kee Htwe, diep in haar bruine ogen, vraag vriendelijk hoe het met haar gezin en de winkel gaat, en vraag dan tussen neus en lippen door of ik misschien weer een sleutel mag hebben. Tot nu toe lukt dat altijd. 'Paah deh' noemen ze dat hier. En dat betekent zoveel als 'slijmen'. Iets anders dat ik meteen regel is een lokale simkaart en een internetbundel, zodat ik bereikbaar ben, kan bellen, sms-en, Whatsappen en belevenissen op Facebook kan posten.

Ook krijg ik van onze hoofdleidster de scooter van The Golden House te leen. De scooter gebruik ik elke dag om te lunchen, inkopen te doen, naar afspraken te gaan en 's avonds ergens te gaan eten. Gelukkig hoef ik dat laatste niet vaak alleen te doen. Op de school zijn veel buitenlandse vrijwilligers actief, waarmee ik afspreek. Eén daarvan is Ollie Folger uit Duitsland. Hij woont al jaren in Myanmar en geeft les in ons Bridging programma.

Ditmaal is ook Joke Huis in 't Veld uit Arnhem op het project. Ze is hier nu voor de derde keer en onderneemt twee maanden lang allerlei creatieve activiteiten met de kinderen in de woongroepen. Verder is Ichelle Hutink (19) uit Nootdorp al enkele maanden actief op de school. Ze heeft een sabbatical genomen tussen haar vwo- en vervolgstudie en is al op diverse plekken in Azië geweest. Ook eet ik 's avonds regelmatig met lokale stafleden en docenten. Erg gezellig om op pad te gaan met deze enthousiaste dames en heren!

THE GOLDEN HOUSE

DE STAF

De staf van het meisjeshuis bestaat uit Yi Mon, Cho Cho, Yi en Ei Thandar Thun. De staf van het jongenshuis bestaat uit Nyein Chan, Myo Myint Zaw en Zaw Myo Tun.

GETROUWD

Staflid Tsai Tsai heeft in oktober afscheid genomen van The Golden House. Ze is tijdens de zomerstop in 2017 in haar geboortedorp een oude schoolvriend tegengekomen en de twee zijn verliefd geworden. Ze zijn een maand later - op 21 april - getrouwd en in oktober vorig jaar heeft Tsai Tsai The Golden House officieel verlaten. Inmiddels is ze drie maanden zwanger en verwacht ze in augustus 2018 haar eerste kindje.

EXTRA INKOMSTEN

Tsai Tsai en Yi verrichten naaiwerk voor Frederique en mij. Dat bestaat uit handtassen, gsm-tasjes en portemonneetjes. Zo hebben de dames extra inkomsten. Nu Tsai Tsai getrouwd is, doet ze dat werk vanuit het dorpje waar ze woont.

Yi was ditmaal de eerste die me een grote zak vol fraaie tasjes overhandigde. Het waren er meer dan tweehonderd. Ze had ze in twee maanden tijd gereed, vertelde ze. Met haar ben ik nieuwe stoffen gaan kopen in het stadscentrum, ook voor Tsai Tsai. Yi Mon, Zu Zu en vrijwilligster Joke hebben ons vergezeld. Voor Tsai Tsai hebben we een lockmachine gekocht, zodat ze de tasjes netjes kan afwerken.

BEZOEK AAN TSAI TSAI

Op één van de dagen heb ik samen met Yi Mon en Yi Tsai Tsai bezocht. Ze woont nu samen met haar man bij één van haar zussen. De hele familie, inclusief moeder, woont in een pittoresk dorpje aan een grote rivier. Ik heb hen in de afgelopen jaren al eerder bezocht.

Ook ditmaal was het weer een feestje. Het zijn lieve, hartelijke mensen, die veel praten en beschikken over een flinke dosis humor. Tsai Tsai en haar moeder hebben een heerlijke maaltijd voor ons bereid. Het was zo veel, dat ze er zelf nog twee avonden van konden eten.

Tsai Tsai is drie maanden zwanger. Als ze bevallen is, is het hun plan om in Mandalay te gaan wonen. Haar man heeft in de hotelbusiness gewerkt en kan vrij gemakkelijk een baan vinden. Tsai Tsai gaat voor de kleine zorgen en verder met haar naaiwerk. Ze overhandigt me twee grote zakken vol fraaie tasjes. Het zijn er meer dan de eerste keer, dus we zullen in Nederland aan de bak moeten om meer verkooppunten te regelen.

STAFTRAINING

Ik praat tijdens mijn werkbezoek met de staf over het welbevinden van de kinderen, hun persoonlijke groei en de studieresultaten. Soms zijn er knelpunten en moeten we daarvoor een oplossing zoeken. Ik houd ook altijd een persoonlijk gesprek met de stafleden. Het is erg belangrijk dat ze lekker in hun vel zitten. Het is namelijk niet niks om 365 dagen per jaar 24 uur per dag voor de kinderen klaar te staan. Yi Mon heeft in 2017 allerlei trainingen gevolgd op het gebied van pedagogiek en kinderrechten. Cho Cho heeft een administratieve cursus gevolgd voor haar sportproject.

TOPMEETING

Meestal zoek ik met Yi Mon een rustige plek op om te overleggen. Als hoofdleidster heeft ze nooit langer dan tien minuten achter elkaar rust. De kinderen kloppen netjes op de deur van haar kantoortje en stellen bij binnenkomst hun vragen. Ik neem Yi Mon vaak mee naar een heuveltop in de Shan-provincie. Ook ditmaal hebben we boven op de berg bij een kleine pagode onze 'topmeeting' gehouden. Dat is heel effectief en gezellig. Uit de meeting kwamen twee belangrijke knelpunten naar voren. Die worden hieronder verder toegelicht.

EXTRA STAFLEDEN

Het eerste knelpunt is het aantal kinderen in relatie tot het aantal fulltime en parttime stafleden. Yi Mon en Yi zijn vaak de enige twee stafleden die op doordeweekse dagen aanwezig zijn. Dat is echt te weinig. Yi Mon wil er graag twee parttime stafleden bij hebben. Die rol zou vervuld kunnen worden door Cho Cho, Ei Thandar Thun, Mo Ma Ma Zaw, Su Mon Aung en Su Mon Kyaw.

Als zij samen rouleren en een sluitend schema kunnen maken dan zijn er elke dag twee extra stafleden in The Golden House. Ook voor het jongenshuis bedenken we een constructie. Verder heb ik Yi Mon uitgelegd hoe ze de wekelijkse meetings het beste aan kan pakken. Mooi om te zien dat ze dit meteen oppakt.

VERHOGEN SLAGINGSPERCENTAGE

Het tweede knelpunt is het slagingspercentage. Van de ruim tweehonderd kinderen in The Golden House zitten er honderd in de laatste twee leerjaren van de middelbare school. Ze zijn verplicht om de door de overheid voorgeschreven Engelstalige boeken te gebruiken. Er wordt overdrachtelijk lesgegeven. De grade 10 en grade 11 docenten op de school zijn lang niet allemaal gekwalificeerd. Dat heeft tot gevolg dat het slagingspercentage op de school dramatisch laag is, zelfs nog lager dan het landelijk gemiddelde van 30%. Veel van de jongeren volgen 's avonds extra bijles op de school, maar ook dat is ontoereikend.

Inmiddels schieten de private onderwijsinstututen als paddenstoelen uit de grond in de stad. Dat is prima voor jongeren die gewoon in de stad bij hun ouders wonen, maar onze jongeren kunnen dat ten eerste niet betalen en ten tweede is het niet wenselijk dat ze van het terrein af gaan, omdat er dan geen enkel toezicht is.

Hoofdleidster Yi Mon lanceerde het plan om een klaslokaal in te richten voor onze grade 10 en grade 11 studenten van The Golden House en om gekwalificeerde docenten van school en daarbuiten aan te trekken om de lessen te verzorgen. De kosten voor deze lessen zijn te overzien en we zouden dat als een pilot een jaar lang kunnen proberen. Als het experiment slaagt, kunnen we het voorzetten, totdat de overheid het nieuwe curriculum voor het onderwijs klaar heeft. Dat laat nog enkele jaren op zich wachten. Hoofdmonnik U Nayaka is enthousiast over het plan, wil het graag faciliteren en heeft ons gevraagd om schema te maken. Het levert hem uiteindelijk veel afgestudeerde jongeren op, die graag tijdens hun vervolgstudie aan de deeltijduniversiteit als staf lid op de school blijven werken. We gaan dit als stichtingsbestuur bespreken.

INKOPEN

Natuurlijk staat een werkbezoek ook in het teken van inkopen doen. Yi Mon maakt met haar staf van tevoren een inkooplijst en als ik daar ben, kan ze aan de slag. Denk aan kleding, schooluniformen, schoolboeken, schriften en toiletartikelen. Maar ook aan keukenapparatuur, ventilatoren, rijstkokers en andere apparatuur die stuk is. Yi Mon is altijd blij als ze inkopen kan doen. Ze zorgt goed voor haar kinderen.

Op dit moment verblijven er ruim 200 kinderen in The Golden House. Dat is meer dan ooit. Het aanschaffen van de eerder genoemde spullen vraagt om een flink budget. Ditmaal was er niet voldoende geld om voor alle meisjes een nieuwe lounghi te kopen. Yi Mon en Cho Cho hebben dat mooi opgelost door een loterij te houden. De meiden vonden dat ontzettend leuk en er is veel gelachen en gejuicht. En in principe hebben alle meisjes genoeg kleding, ook degenen die ditmaal geen geluk hadden. Daar wordt uiteraard goed op gelet door de staf.

KOFFIEMACHINE

Natuurlijk mag de staf ook aangeven wat ze voor wensen hebben. De dames wilden graag een koffiemachine. Het apparaat heb ik samen met vrijwilligster Joke voor hen aangeschaft. Op de weg terug hebben we koffie, creamer en koekjes gekocht. En zo zaten we samen om 16.00 uur 's middags gezellig aan de koffie. We hebben de dames uitgelegd hoe ze het Philips apparaat moeten bedienen en verteld hoe een koffiekransje werkt in Nederland, van uitnodiging tot afscheid. Uiteraard met een trommel vol koekjes erbij. Goh, wat hebben we gelachen.

ONDERHOUD

Een andere taak is het checken van het onderhoud van de huizen. De schoolarchitecte Chan Chan heeft het onderhoud verricht dat we tijdens een vorig werkbezoek hebben afgesproken en neemt met mij de nieuwe actielijst door. We krijgen dan netjes een prijsopgave van haar en maken het geld over dat nodig is om alles spik en span te houden. De nieuwe actielijst is groot. Er moeten veel ventilatoren, lampen en schakelaars vervangen worden. Ook zijn veel van de hordeuren stuk en dat is niet handig in een land met zoveel muggen. Op allerlei plekken moeten ruitjes vervangen worden. Een grotere klus wordt het plaatsen van twee grote ventilatoren in huis 1, zodat de kinderen op de eerste verdieping de zomer wat aangeneramer doorkomen. Verder moet er een nieuwe watertank geplaatst worden bij huis 1. Genoeg te doen dus!

THE BRIDGING CLASS

De Engelse opleiding, die we vier jaar geleden startten, is een groot succes. De 150 jongeren krijgen op drie niveaus Engelse les. De studenten van niveau II en III kunnen een officieel Cambridge examen doen. Het certificaat dat ze behalen is internationaal erkend. We hebben in 2016 voor het eerst geëxamineerd en in 2017 voor de tweede keer. De resultaten waren afgelopen keer al een stuk beter.

Maar Bridging is meer. Het omvat ook onderwerpen als algemene kennis, politiek, sociale zaken en burgerschap. Er zijn discussiegroepen, er worden excursies georganiseerd en er zijn regelmatig studentenontmoetingen.

DE DOCENTEN

Sinds 1 januari van dit jaar werken er drie fulltime stafleden in ons programma en dat is een zegen. Het zijn Nann Myint, Shwe Yee Oo en Myo Myo Khaing. De dames hebben de taken goed verdeeld en zijn fanatiek bezig om ons Bridging programma verder te professionaliseren. Hun belangrijkste taak is natuurlijk lesgeven. Ze worden daarbij ondersteund door de parttime docenten Tin Tin Win en Ollie Folger. Laatstgenoemde woont

al zeven jaar op de PDO High School. Regelmatig komen er buitenlanders enkele maanden lesgeven en zijn er pabo-studenten via onze stichting actief binnen het programma.

FINANCIËLE ADMINISTRATIE

Samen met Nann Myint heb ik de financiële administratie van 2017 afgesloten en die van 2018 geopend. Dat viel nog niet mee, want de dames hadden het examengeld - dat de studenten contant hadden betaald - niet geboekt via de kassier van de school. Het was echter wel uitgegeven aan materialen en activiteiten. Dat laatste was uiteraard prima, maar nu waren alleen de uitgaven geboekt en niet de inkomsten. Gelukkig hebben we met hulp van één van de controllers van de school het probleem op kunnen lossen. Daarna heb ik onze docenten een lesje financiële administratie gegeven.

ZELFBEWUSTHEIDSTRAINING

In augustus 2017 hebben we de level II en III studenten een self-awareness cursus van twee weken aangeboden. We merkten dat de studenten moeite hadden met zelfbewustzijn, motivatie, betrokkenheid, verantwoordelijkheid, eigenaarschap, communicatie en samenwerken. Niet vreemd, omdat de jongeren deze vaardigheden niet aangeleerd krijgen op de middelbare school. Nu ze werken en met een vervolgstudies bezig zijn, lopen ze elke dag aan tegen deze tekortkomingen. Nog tijdens mijn vorige werkbezoek hebben we besloten om de studenten op cursus te sturen.

Hoofdmonnik U Nayaka kende de cursus reeds en gaf direct groen licht. Het was een enorm succes en het heeft zeker bijgedragen aan de betere examenresultaten. We hebben besloten om de training een vast onderdeel te laten vormen van het Bridging curriculum. Net voor mijn huidige werkbezoek was de eerste groep al op training geweest. Ik heb samen met hen mogen evalueren.

De tweede groep vertrok tijdens mijn werkbezoek. Natuurlijk ben ik een dag gaan kijken en heb ik daar waar het kon deelgenomen. Ik mocht ook een stukje van het programma verzorgen. Ik heb de jongvolwassenen uitgelegd hoe we in Nederland van jongs af aan - niet alleen thuis, maar ook op school - werken aan de eerder genoemde vaardigheden. Hier in Myanmar is het onderwijs helaas niet zo ingericht. Belangrijk dus om die 'life skills' zo snel mogelijk aan te leren en door te geven aan de volgende generatie. Ik heb uiteraard verteld dat dit alles bij pubers in Nederland ook met vallen en opstaan gaat. Ze lagen in een deuk toen ik de motivatie en de communicatieve vaardigheden van een gemiddelde schoolklas naspeelde.

Halverwege het kalenderjaar volgt er nog een herhalingstraining, om de studenten op scherp te zetten voor hun examen in oktober. Nann Myint gaat delen van de cursus integreren in het lessenplan.

CURRICULUM

Niet alleen de self-awareness training is een onderdeel van het Bridging curriculum geworden, maar ook het vergroten van de lees- en schrijfvaardigheid. We hebben de examenresultaten van de afgelopen twee jaren

bestudeerd en zagen duidelijk dat het goed zit met de spreekvaardigheid van de studenten, maar dat de lees- en schrijfvaardigheid nog onder de maat zijn. Via een Schotse organisatie hebben we een zeer geschikte leesmethode gekregen en enorm veel boeken. Docente Shwe Yee Oo heeft een cursus van zes weken in Schotland gevolgd om de methode te implementeren. We zijn benieuwd wat het de studenten gaat opleveren.

COMMUNITY

De 150 Bridging-studenten ontmoeten elkaar niet alleen in de klas, maar ook daarbuiten. Ze studeren samen, ondernemen activiteiten en delen van alles op Facebook. Bridging is echt een community geworden en de studenten zijn trots om daar deel van uit te mogen maken. Dat we inmiddels regionale bekendheid krijgen, blijkt uit het feit dat we dit jaar een flink aantal fanatieke studenten hebben van buiten de school.

ETNISCHE WOONVOORZIENING

Ons derde project op de PDO High School wordt de nieuwbouw van de etnische woonvoorziening op het schoolterrein. In de huidige woonvoorziening - een kramikkig bamboehuis, geschakeld aan een stenen bouwval - wonen tweehonderd meisjes van etnische afkomst.

Ze wonen daar onder erbarmelijke omstandigheden. Er zijn vier slaapzalen en in elke zaal slapen 50 meisjes. Ze hebben geen centrale ruimte om te eten, studeren en spelen. De keuken is veel te klein en heel smerig. Het huis heeft maar een paar toiletten en de wasplaats is veel te klein.

De stafleden doen erg hun best om de meisjes toch een thuis te bieden. We hebben als stichting twee jaar geleden besloten om een nieuwe woonvoorziening te plaatsen voor deze meisjes, die qua faciliteiten en comfort vergelijkbaar zal zijn met The Golden House. De schoolarchitecte heeft het gebouw getekend en begroot. Tijdens dit werkbezoek had ik contact met twee Franse vrijwilligers. Zij boden niet alleen financiële steun aan, maar hadden ook goede ideeën voor de inrichting van het gebouw. De schoolarchitecte past het plan aan en rekent alles nog een keer door.

Het valt op dit moment niet mee om nieuwe sponsors te vinden. Myanmar is regelmatig negatief in het nieuws vanwege de etnische zuiveringen door het regeringsleger in het Rohingya-gebied. We hopen in 2018 de financiering van de woonvoorziening rond te krijgen. Mocht je bij het lezen van dit deel van het verslag sponsorideeën voor ons hebben, deel die dan alsjeblieft. We willen graag zo spoedig mogelijk met de bouw starten.

U NAYAKA

Natuurlijk moet ik alle zaken die ik met de staf bespreek ook met de hoofdmonnik U Nayaka bespreken. Dat gaat er soms fel aan toe. U Nayaka houdt wel van een stevige discussie en ik ook. De verstandhouding is echter heel goed. Meestal krijg ik wel gedaan wat ik wil, maar soms ook niet. Het blijft een spel van geven en nemen.

Wat we als stichting geleerd hebben, is het rechtstreeks regelen van onze financiële zaken met de projectbetrokkenen. We gaan zelf inkopen doen met onze staf en

managers. Bij grote bedragen storten we het geld op de bankrekening van de school. Dat gaat dan vergezeld van een bestedingsplan. Als we weer gaan bouwen, vindt de betaling in meerdere termijnen plaats.

OVERIGE ACTIVITEITEN

UITWISSELING MET CHRISTELIJKE SCHOOL

In het kader van 'empowerment of women' vond er een uitwisseling plaats tussen een christelijke school uit Yangon en de boeddhistische PDO High School. Het project had als titel 'One billion rising solidarity 2018'. Er is een actiedag georganiseerd, waarop de jongens en meisjes van beide scholen elkaar ontmoetten en activiteiten ondernamen. Hierbij waren 50 jongeren uit The Golden House betrokken. Er is 's morgens gedanst bij de U Bein Bridge en bij het voormalige koninklijke paleis en 's middags in de botanische tuinen bij het stadje Pyin Oo Lwin. Daar waren ook optredens van artiesten en korte toespraakjes. Hat was een superleuke dag voor alle betrokkenen.

VOLGEND WERKBEZOEK

Het volgende werkbezoek staat gepland voor juli en augustus. Ik kijk er nu al naar uit!

Nico Schoenmakers
Secretaris stichting World Child Care